

A tartalomról:

Mustármagok	2
Felnőtt confirmáció	2
Konfirmáció	3
Ukrán vendégeink	4
Isten nem halott	6
Nem nagyobb a szolga az uránál	8
Pünkösöd	9
Gyülekezeti házunk felújítása	10
Kórusunk 35 éves	10
Országos Evangélikus Kórustalálkozó	11

Csüggedt, alélt vagyok, Fáraszt a szó, / Bénultan ér napom, Ha rossz, ha jó. / Űzd el homályát, Hozd fel világot, / Szentlélek, drága hű Vigasztaló!

(EÉ 246,1)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2022. II. szám

Pünkösöd

A munkáról gondolkodtunk közösen a gimnáziumi hittanórán. A hétköznapiak és az ünnepek ritmusán. S előkerül a parancsolat: **Szenteld meg az ünnepnapot.** Vannak köztük református fiatalok, akik nem csak a „rövidített” szövegét ismerik a Tízparancsolatnak, hanem Mózes törvényének hosszabb szakaszát is: „**hat napon át dolgozzál, és végezd mindenféle munkádat, de a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek nyugalomnapja...**” (5.Móz 20:9). Az ünnep megszenteléséről csak az ember fáradságos munkája után ír. Hat nap kemény munka után azonban nemcsak pihenés jár – munka után édes a pihenés –, hanem az ünnep megszentelése is. De vajon nyugton van-e Isten? Jézus egy alkalommal így indokolja szombatnapigógyítását: **Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.** (Jn 5:17) Nem úgy van-e, hogy az ember hat napon át dolgozik, és a hetedik napon teret ad Istennek, hogy Isten munkálkodjék benne. A hetedik nap a Szentlélek munkájának napja. Ezért indulunk el templomba, ezért keressük az igehallgatás lehetőségét, az úrvacsora közösségét – mert a Szentlélek így dolgozik bennünk. Az ünnep megszentelése az, amikor engedem – sőt kérem – hogy a Szentlélek munkálkodjék bennem.

János evangéliumában Jézus még egy fontos megállapítást tesz: **Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.** (Jn 15:5) S erre szép példát ad az evangélium vége, amikor – már húsvét után – a tanítványok elmennek halászni, de semmit nem fognak. (Jn 21. fejezet) Jézus pedig a parton áll, onnan tanácsol: **Vessétek ki a hajó jobb oldalán a hálót, és találtok!** A nagy fogásról felismerik őt a tanítványok, s kimennek hozzá a partra. „**Paraszat láttak ott, rajta halat és kenyeret**” – írja az evangélium. Furcsa helyzet alakul ki: a halászoknak nincs haluk, pedig ott vannak a tengeren, a halászbárkában –

Jézusnak a parton is van hala. A tanítványok még a mesterségüket sem tudják Jézus nélkül gyakorolni. Jézus nélkül semmit nem tehetnek. A Szentlélek nélkül semmit nem tehetünk.

Mit várok Pünkösdtől? Hogy emlékeztessen ez az ünnep arra, hogy csak a Szentlélekkel, az igehirdetésen keresztül munkálkodó Szentlélek által lesz erőm munkámat végezni. Nemcsak elvégezni, hanem azt örömmel végezni. Azt várom Pünkösöd ünnepétől, hogy késztesse az ige hallgatására, tanulmányozására, és egyre inkább várjam a Lélek ajándékát.

Ma sokat beszélnek a kiégésről – elsősorban a segítő szolgálatban állók megfáradásáról. Hadd tegyünk bizonyosságot arról, hogy amiképpen a megfáradt, halászni induló, és hiába halászó tanítványokat Jézus újra elhívta, megerősítette és megvigasztalta, úgy vigasztal, erősít meg bennünket is a Szentlélek Jézus szava által, az ige által, amely hirdettetik nekünk! **Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged.** (Ézs 43:2) – a kiégés nem perzsel meg, mert a Szentlélek őriz téged, és tesz szabaddá, hogy örömmel végezd munkádat.

Áldott Pünkösödöt, a Szentlélek gazdag áradását kívánom testvéreimnek!

Bencze András

Mustármagok 2021.

**„A mustármag kisebb minden magnál, de amikor felnő, nagyobb minden veteménynél, és fává lesz, úgyhogy eljönnek az égi madarak, és fészket raknak ágai között.”
(Mt 13,31-32)**

Isten kegyelméből a 2021-es év szeptemberében is elindulhatott a Mustármagok nevet viselő kis ifi csoport a gyülekezeti ház alagsori termében. Ehhez csatlakozott: Horváth Csenge, Piják Bernadett, Bójtös Boldizsár, Kócán Domonkos, Lázár Botond, és Vass Ádám. A kis ifi céljául tűzte ki azt, hogy a Szentháromság Istenével tovább ismerkedjenek (hiszen mindegyik fiatal már hitoktatásban részesül), ezáltal építsék Vele a kapcsolatukat, ugyanakkor tapasztalják meg a hívő közösséget, s ebben is tudjanak növekedni.

Már az első alkalmakkor érződött a fiatalokon az, hogy mennyire nyitottak Istenre és egymásra. Nagyon hamar összebarátkoztak, megnyíltak egymás előtt, és Istennel kapcsolatos útkeresésüket is felvállalták. Lelkesen jönnek minden egyes alkalomra, amik nem csak a bibliatanulmányozásról (de leginkább erről) szólnak, hanem igyekeznek sokrétűen együtt tölteni a megadatott időt. Így például volt már alkalmunk együtt sütni egy finom sütit, megnézni egy filmet, sétálni és beszélgetni a városban, társasjátékozni, családi istentiszteleteken részt venni, Hírmondót hordani sőt, egyszer még csendes ifit is tartottunk Nagyhéten.

Bibliatanulmányozásainkban olyan témáink voltak/vannak, amik az elmúlt hittanos évekre építhetőek, illetve néha talán azon túl is mutatnak – megalapozva az utat az előttük álló konfirmációra. A fiatalok ezáltal bővíthették Isten-ismeretüket és kapcsolatukat, Jézusban hitüket, s közeledve a Pünkösdi ünnepéhez, a Szentlélekről szeretnénk közösen tanulni.

Az idei „tanévnék” hamarosan vége van, amit szeretnénk minél inkább jól kihasználni, s értékelni a még együtt töltött időt - bár a fiatalok sokszor emlegetik, hogy szívesen találkoznának nyáron is. A hátra maradt időre megálmodtunk még piknikezést, fagyizást, talán egy csónakázást, de az biztos, hogy ahogyan lelkileg megadtuk a csoport indulásának módját Istennel karöltve, ugyanígy a csoport befejezésének is megadjuk ezt a módját.

S hogy milyen a 2021-es Mustármagok csoportjához tartozni? Arról írjanak a mustármagok. Zárásképpen fogadják az olvasók szeretettel a fiatalok gondolatait.

„Őszintén beszélhetek az érzéseimről.” - Betti

„Legjobban a beszélgetéseket szeretem.” - Ádám

„Jó Istenről tanulni, és jó a péntek délutánt barátokkal tölteni.” - Domi

„Feltöltődöm, megnyugszom.” - Boldi

„Jó a közösség.” - Boti

Erős vár a mi Istenünk!

Patakiné L. Kitti
(Mustármagok ifi vezető)

Felnőtt konfirmáció

Kedves Testvérek!

Nagy örömmre szolgált, hogy ez év októberében elindulhatott felnőtt konfirmációs körünk. Akkor még két fővel kezdtük el az alkalmakat. Gábor és Alexandra a jegyesoktatások során fogalmazta meg, hogy szívesen konfirmálnának, illetve Alexandra a keresztség szentségében is szeretne részesülni. Szeptember 18-i esküvőjük után októbertől folyt a közös munka. Két hetente tudunk találkozni, s szépen lassan megismerkedtek egyházunk tanításával. S ma már hármasan készülnek közeledő konfirmációjukra és Alexandra keresztelőjére, hiszen öszre várják első gyermeküket. Mikor arról kérdeztem őket, miért szeretnek gyülekezetünkbe járni, azt mondták nagyon szeretik ezt a közösséget, a hangulatot, mely itt fogadja őket. Megnyugvást jelent számukra, hogy Krisztus egyházának tagjainak mondhatják magukat, és hálásak, hogy a Szentlélek erre az útra terelte őket. Ha röviden kellene megfogalmazniuk, mit jelent számukra a gyülekezet, azt mondanák: Áradó Szeretet.

Istennek hála, februártól egy újabb taggal bővült csoportunk, hiszen Kata januári 23-i keresztelője után örömmel kezdett járni konfirmációs oktatásra. Kata két kisleány, akik közül idősebb fia szeptembertől már evangélikus hittanóráinkon is jelen lesz. Természetesen őt is megkérdeztem, hogy mit jelent számára közösségünk, mire azt válaszolta, hogy mikor a gyülekezetbe jön, mély nyugalmat érez, belső melegséget, s közben ott a hívás, a vonzás, hogy visszatérjen.

Számomra is megtiszteltetés volt, hogy kísérhettem őket ezen az úton. Nagyon lelkes, érdeklődő és egymást segítő csapat tagja lehettem. Látom rajtuk, hogy a konfirmációval és a konfirmációs oktatással nem ér véget az út, hiszen ők is megfogalmazták, hogy szeretnék gyülekezetünk aktív tagjai lenni. Fogadjuk őket továbbra is nagy szeretettel, s gondoljunk rájuk is imádságainkban. Isten áldja meg életüket!

Czető Kata

Konfirmáció

Május 15-én négy fiatal testvérünk konfirmált a gyülekezetben. Előző szombaton számoltak be arról, amit a konfirmációra készülve tanultak – nemcsak lexikális tudásukról, hanem arról is, mit jelent nekik a Biblia, és mit jelent a gyülekezet. Az alábbi írásban ezekből adunk ízelítőt gyülekezetünk közösségének.

Bencze András

Az én igém

Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak megnyitják. (Lk11,10) Először az útmutatóban olvastam ezt az igét. Rögtön megfogott és elolvastam újra, majd felcsaptam a Bibliát, hogy kikeressem, milyen történethez fűződik ez az ige. Jézus imádkozni tanította a tanítványait és ösztönözte őket arra, hogy bátran forduljanak az Úrhoz. Számomra is hasonlólt jelent. Legyek bátor és forduljak Istenhez a problémáimmal, merjem őket felvállalni. Mivel nemrég találtam ezt az igét, így sajnos még nem sok tapasztalatom van ezzel kapcsolatban, de igyekszem az ige szerint cselekedni. Úgy érzem, hogy Isten mindig ott van nekem, még a legnehezebb időkben is, bármikor hozzáfordulhatok, segít könnyen túllendülni az életem során érkező akadályokon.

„Ha tengereken kelsz át, veled leszek; és ha folyókon, nem borítanak el, ha tűzön kell átmenned, nem égsz meg, és a láng nem perzsel meg.” (Ézs 43,2)

Ez azért a kedvenc igém, mert pontosan leírja, hogy Isten mindig mellettünk van, bármilyen nehézségen megyünk keresztül. Mindig számíthatunk rá, útmutatást, megnyugvást kapunk tőle, hogy túljuthassunk a problémáinkon, gondjainkon. A Bibliába belelapoztam, és ha éppen valami olyat találtam, ami az akkori helyzetben segített, azt magamban mondogattam.

„Az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm” (Zsolt. 23:1) Először hittantáborban hallottam ezt az Igét, akkor még nem volt számomra jelentősége, egyszerűen csak szerettem a bárányokat, és mikor meghallottam, mindig egy legelő nyáj jutott eszembe. Aztán hallottam azt a példabeszédet, melyben a pásztor, egy elveszett báránya miatt, otthagyja másik 99 bárányát, hogy azt az egyet megkeresse. Ez a példabeszéd vezetett rá arra, hogy Jézus mindenki pásztora, és senkit nem hagy elveszni, a bűnösöket jó útra téríti. És a jó pásztor a legfüvesebb legelőkre tereli nyáját és a legfinomabb forrásokból itatja őket, ahogy Jézus a legjobb útra terel minket és a lelkünk szomját oltó vizet adja nekünk. Számomra azt jelképezi, hogy biztonságban vagyok, mert Isten mindig vigyáz rám.

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!” (Jn3:16)

Ezt az igét a hittanórákon hallottam először.

Isten azt szeretné, hogy szeressük Őt és egymást is. Bízunk Istenben. Ha hiszünk Őbenne, akkor minden megtörténhet, boldog életünk lesz.

Gyülekezetem

„Második osztályos voltam, amikor elkezdtem hittan órákra járni. Először nem vettem túl komolyan a dolgot, de ahogy kezdtem idősebb lenni, egyre inkább magával ragadott a hit. Harmadikos koromban lettem megkeresztelve, ugyanis akkor még nem voltam. Így kerültem a gyülekezetbe, ami nekem egy jó, vidám közösséget jelent, főleg az idei szerdai órák. A jövőben is szeretnék a gyülekezet tagja maradni, aktívan részt venni benne.”

„A gyülekezetbe édesapám révén kerültem, itt keresztelkedtem meg, ide járunk Istentiszteletre és hitoktatásra. Az ünnepek Istentiszteletén való részvétel sokat jelent nekem, mert megadja az ünnep hangulatát, és így sokkal meghittebbek és bensőségebbek az ünnepnapok. Amikor bekerültem még nem éreztem teljesen a gyülekezetben a helyem, de a nyári táborokban is részt vettem, és egyre jobban éreztem, hogy ide tartozok. Ez nekem azért fontos, mert így még egy közösséghez tartozhatok, megismerhetek még több embert és barátokat szerezhetek. Köszönöm, hogy a gyülekezetbe tartozhatok!”

„Az evangélikusságba családomon keresztül kerültem, anyai ágon sok ősöm evangélikus volt. Ahogy egyre aktívabban részt vettem a gyülekezet életében, és egyre jobban megismertem az evangélikus vallást, annál jobban örültem, hogy ide tartozhatok. Először a kis hittantáborban, később az ifjúsági táborban és különböző gyülekezeti alkalmakon sok időt töltöttem el más evangélikusokkal, és sok barátra tettem szert. Ezeken az alkalmakon amellett, hogy a barátaimmal találkozhatok, tartalmas és számomra fontos témájú beszélgetésekben vehetek részt. Most már az életem szerves részévé váltak a pénteki ifjúsági találkozók. A hittan- és a konfirmáció-előkészítő órák is nagyon sokat adtak nekem. Nem tudom, hogy a jövőm, hogy alakul, de abban biztos vagyok, hogy semmiképp sem szeretnék elszakadni ettől a gyülekezettől, vagy vallásomtól. A konfirmációval úgy érzem, hogy még erősebben részese lehetek ennek a közösségnek és közelebb kerülök Istenhez.”

„Az evangélikusságba családomon keresztül kerültem be: édesanyám evangélikus gimnáziumba járt. Majd, amikor engem kereszteltek, nem volt kérdés, hogy evangélikus leszek.

A székesfehérvári gyülekezetbe alsó tagozatos koromban kerültem be a hittanórák alkalmával. Számomra a gyülekezeti ház megnyugtató hely, emiatt is szeretek gyülekezetbe járni. „

Ukrán vendégeink – testvéreink – Fehérvárcsurgón

Amikor Oroszország megtámadta Ukrajnát, sok százezren indultak el hazájukból, biztonságot keresve. A több száz-
ezerről lassan több millióra nőtt a menekültek száma. Ha-
zánk felé is sokan indultak el. Isten szavára figyelve gyüle-
kezetünk is felkészült arra, hogy befogadjunk menedéket
keresőket.

Először az egyházmegyében, Nagyvelegen kapott otthont
mintegy húsz, kárpátaljai ember. Gyülekezetünk is részt
vett nemcsak az anyagi szükségletek összegyűjtésében,
hanem abban is, hogy segítséget nyújtsunk nekik szellemi-
lelki téren is.

Közben érkezett Harkiv városából egy édesanya gimnazis-
ta lányával (Jula és Nyika), akik gyülekezetünk egy tagjá-
nak családi házában kaptak menedéket. És érkezett két
édesanya (Tánya és Mária) nyolc gyermekkel-fiattal Kijev
mellől, akiket Fehérvárcsurgón a gyülekezeti házban
tudtunk befogadni.

Sok segítséget kaptunk a gyülekezet tagjaitól és a gyüleke-
zeten kívülről is az ő anyagi ellátásukhoz – élelmiszereket,
tisztálkodószereket, ruhákat, háztartási felszereléseket bő-
ségesen kaptunk. Több százezer forint is érkezett a gyüle-
kezet számlájára. Sokan kapcsolódtak bele a tolmácsolás
munkájába, igyekeztünk nekik olyan közeget biztosítani,
hogy a többszörösen is sérült lelkük biztonságban lehessen.
Háború elől menekülnek, otthagyták férjeiket, rokonaikat,
otthonukat a bizonytalanságban. Amit eddig felépítettek,
azt a háborúban mind elveszíthetik. El is veszítették. Ide-
genbe jöttek, ahol mások a szokások, az ünnepek (ők más-
kor ünnepeltek Húsvétot), a nyelv sőt még a betűink is
ismeretlenek számukra. A fiatalok – akik itthon éppen jö-
vőjüket kovácsolják: egyetemre készülnek – tanulmányai-
kat megszakítják, jövőjüket teljesen homály fedi. Valóban
többszörösen érzik magukat bizonytalanságban.

Ezt a bizonytalanságot fokozza az adminisztráció lassú,
kiszámíthatatlan működése. Az első meglepetésünk, hogy
az idegenrendszetben nincsen tolmács. Megszülettek állami
rendelkezők, de a végrehajtásról senki semmit nem tud.
Az egyik iroda a másikba küldi őket. A rádióban azt hall-
juk: szabad munkát vállalniuk, iskolába járniuk, ingyene-
sen kapnak gyógyszert, s míg nem találunk munkát, havi
járadék illeti meg őket – és bár ígérek vannak, a helyzet
az, hogy két hónap óta – adminisztratív okokra hivatkozva
– nem kaphattak munkát, nem jár ingyenes gyógyszerellá-
tás, nem érkezett meg a havi járadék. Egyedül az iskolai-
óvodai elhelyezés indult el egy alapítványi iskolában, ahol
ingyenesen tanulhatnak magyarul és angolul.

Ezt a bizonytalanságot igyekszünk enyhíteni azzal, hogy
törődünk a reánk bízott vendégeinkkel. Rendszeresen visz-
szük őket vásárolni, megünnepeljük, ha születésnapjuk
van, minden nap meglátogatja őket valaki, és ha másként
nem megy, internetes fordítóval váltunk néhány kedves
szót. Bevonjuk őket döntéseinkbe, és ők bekapcsolódnak a
gyülekezetbe. Mi tanulunk tőlük ukránul, ők tanulnak ma-
gyarul. Közben Országos Egyházunk mellénk állt, részben
visszatéríti az ő számukra nyújtott támogatást.

Lassan kisimulnak talán az adminisztratív nehézségek.

Már megkapták az adószámukat a felnőttek és a 16 év fö-
lötti fiatalok, készül a TAJ-kártya, van munkahelyi ígéret,
és folyik az iskolai-óvodai oktatás is.

Úgy fogadtuk be őket, mint menekülteket. Igyekeztünk úgy
tekinteni rájuk, mint vendégekre. S egyre inkább látjuk,
hogy az Úristen testvéreket, családtagokat adott nekünk,
akikről gondoskodhatunk, s akik otthon lehetnek közöt-
tünk. Amikor gyülekezetünk jövőjét tervezzük, amikor
költségvetést készítünk – őket nem hagyjuk figyelmünkön
kívül. Nem csak hetekre, hanem hónapokra s talán évekre
tervezünk – nem tehetjük másként – ezért kérjük továbbra
is testvéreink figyelmességét, folytonos segítségét az imád-
ságban, a szervező-segítő munkában és az anyagiak terén
is. Ha száz ember melléjük áll havi ezer forinttal, akkor
lakhatásukat, életük indulását – míg munkát nem találnak –
hosszú távon tudjuk biztosítani.

Bencze András

Maria és Olga

A gyerekek az iskolában

Tányáék

„Isten nem halott” *

Mottó: „De hallgat-e valóban, aki csak nem beszél?”

(Szabó Magda)

Írásomnak egy amerikai, vallásos film-tetralógia kissé blaszfémikus címét adtam. A felvetett kérdésekkel, a tölem telhető esetleges válaszokkal arra szeretnék rávilágítani – ahogy a filmben is látjuk –, szükségünk van hitre, reményre, Isten szeretetére. Ebben a háborús, már-már apokaliptikus időszakban, a menekültválság közepén különösképpen aktuális kérdés ez.

Hitünk talán pislákol. Egyetlen lehetőségünk, hogy a Szentlélek erejével és segítségével újrafelfedezzük, visszaszerezzük, ami talán alig van már jelen mindennapjainkban, ami nélkül kiszolgáltatottak és védtelenek vagyunk, ami megmenthet bennünket a végső pusztulástól. Ez pedig nem más, mint a hit.

„Amint a hitetlenekben jelen van a lappangó hit, ugyanúgy a hívőkben is jelen van a lappangó hitetlenség – az a hit, amely megmarad a szavaknál, a pusztá állításoknál vagy a racionális meggyőződéseknél, amelynek nincsenek mélybe nyúló gyökerei, amely tehát nem a szívben gyökerezik, és a gyakorlati cselekvés terén sem hoz gyümölcsöt.”

(Tomáš Halík)**

Tekintsünk hát mindig Krisztus keresztyénre, hogy hitünk megújulhasson!

„Haragszik és dul-fül az Isten

vagy csak talán alszik az égből,

aluszik vagy halott is éppen - ki költi őt föl, emberek?...”

(Babits: Fortissimo)

Babits az első világháború borzalmaival szállt szembe fenti versével. Istenkáromlásért állásából felfüggesztették és perbe fogták. A Nyugatot, amiben a vers megjelent, bezúzták.

A háború az ateistáknak bizonyítékul szolgálhat: Isten – ha létezik –, könyörtelen, részvéttelen, ad abszurdum kegyetlen. Hol a szeretete, hol az irgalma, hol a kegyelme? Miért nem segít? Miért nem akadályozza meg a rémtetteket?

„Nem irányíthatjuk fegyvereinket egymásra, mert tudjuk, hogy így Krisztusra fogának őket.” (Dietrich Bonhoeffer)

A háború évelekről, nemzetek sorsáról dönt. Ha egy nép léte ellen törnek, akkor az fegyvert fog. Emberi értelemmel ez jogos, legitim cselekedet. Az igazságos védekezést nem lehet elítélni. Egy kormány köteles megvédeni állampolgárait, feltéve, ha kimerítette a békés megegyezés minden lehetőségét.

2022. február 24-én megkezdődött az invázió Ukrajna ellen. A szomszédunkban hónapok óta háború dúl. Döbbenet nézünk a barbár mészárlást, az ökológiai katasztrófát. Aggódunk az emberiség jövőjéért. A véres képek az emberekbe vetett minden eddigi hitünket, bizalmunkat felülírják. Nyugtalan a szívünk, zűrzavar van a fejünkben, minden bizonytalan. Testvérharc folyik. Aki elveszíti családját, szeretteit, házáat, mindent hátrahagyva hazát vált, az nem reménykedhet másban, mint Istenben.

„Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.” (Zsoltárok 23,4)

Igazságtalan az Isten? Van-e köze Istennek a háborúhoz?

Feltehetjük-e ezeket a kérdéseket? Igen, csak megfelelően kell tudni válaszolni rá. Nagy kihívás ez. Még a hívő ember is meginoghat.

„Mit mondjunk tehát? Igazságtalan az Isten? Szó sincs róla! Hiszen így szól Mózeshez: »Könyörülök, akin könyörülök, és irgalmazok, akinek irgalmazok.« Ezért tehát nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” (Róma: 9,14-16)

Mindenekelőtt azt kell leszögezni, hogy a háború nem Istentől származik.

Isten értelmet adott az értelmetlennek, létet adott a semmi-nek. Eredetileg békés egymás mellett élésre, szeretetre, de szabad akarattal, választási lehetőséggel, a saját képmására teremtett bennünket. „Minden szabad nekem...” (1Kor 6,12) Követhetjük, ám vissza is utasíthatjuk Őt. Szabadon, lelkiismeretünk szerint választhatunk, hogy mit teszünk. „A szabad akarat a bűnbeesés után a jóra csak külső hatásra képes, a rosszra azonban mindig magától is kész.” (Luther) ***

Választhatjuk a szerintünk jót, ám a rosszat is, mert egy bukkott angyal, a sötétség ura – a Sátán – mögöttünk ólálkodik, kísért bennünket, keresi gyengeségeinket.

„Az élet mellett ott van a halál, / A boldogságnál a lehangelés, / A fénynél árnyék, kétség és remény. – / Ott állok, látod, hol te, mindenütt... (Lucifer)****

A hívők felett viszont nincs hatalma a Sátánnak. (Róm 6,14)

A bibliai bűnbeesés után a kezdeti ideális állapot megromlott. Felbomlott a szövetség, végtelen szakadék keletkezett.

A felelősség az emberé. Bukásunk örökérvényű, ehhez elég volt egyetlen rossz döntés. Azok a bűnök, amelyek számunkra csekélységnek tűnnek, Isten szemében nem azok. Nincs olyan, magát igaznak mondó ember, aki Isten előtt megállhatna. „amint meg van írva: Nincsen igaz ember egy sem,” (Róm 3,10)

Kimondhatjuk: Isten nélkül az ember helyzete kilátástalan.

A gonoszság ellen tehetne Isten?

Igen, akár totálisan irányíthatna bennünket, elérhetné, hogy jók legyünk, de ekkor csak bábok, játékszerek lennénk kezében.

„Mindnyáján tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.”

(Ézs. 53:6)

A megromlott kapcsolatot Isten helyre akarta állítani. Szerepében abban mutatkozott meg, hogy elküldte hozzánk Jézust, aki személyesen eljött értünk bűnösökhöz, hogy megmentse bennünket, mert a bűn elváltást Istentől. „Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztettet.”

(Lk 19,10)

Elvesztettek vagyunk. Jézus értékrendje, kinyilatkoztatása példaként kellene, hogy előttünk álljon. De a karácsonyi-húsvéti örömet, Jézus békességet hirdető evangéliumát és az új parancsolatot (Jn. 13,34-35) nem fogadtuk be szívünkbe, nem értettük meg. Barabást választottuk és ahelyett, hogy leborultunk volna Jézus előtt, kinevettük és kicsúfoltuk a kereszten.

Sokan másban keresik ma is a megváltást. Pedig Isten nem kíván többet, csak hogy bízzunk benne és ismerjük fel a keresztre feszített Jézusban Megváltónkat, mert Ő értünk ada-

tott halálra. Krisztus az önként vállalt halálból harmadnapon feltámadt, beteljesítve azt a feladatot, amit az Atyától kapott, eltávolította az akadályt Isten és ember között. „*Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.*” (Róma 6,23)
Ő a reménységünk.

Történelmünk telis-tele volt vérontásokkal, ahol ártatlan emberek, gyermekek haltak meg, gyakran bűncselekmények következtében. Tanultunk-e ezekből?

A világbékét egyes országok fegyverkezéssel, a viták erőszakos elintézésével és nem a szeretet erejével akarják biztosítani. Ebből lesz a háború, amit nem Isten küld ránk büntetésül, hanem helyi, „földi isten”, azaz a Gonosz határoz erről. De ő nem harcol, az egyszerű emberek vesznek oda, ők az áldozatok. A háború a bűn következménye (Róma 3,10–18).

Sajnos, háborúk mindaddig lesznek, amíg át nem hat bennünket (mindenkit) a szeretet törvénye, hogy ne a békétlenség, a lelki és a fizikai durvaság részesüljön előnyben. Ha ez megvalósul, akkor már mindenki ismerni fogja az Urat (Jeremiás 31,34), akit csak Krisztus által ismerhetünk meg.

Az Ószövetséget is átszövi a háborúk sokasága. Vallásos ügyként kezelte például Izráel, amikor végrehajtotta Isten „felgerjedt haragját” (1Sám 28,18) Isten választott népe – a belső csatározásokon túl –, szüntelen harcot vívott a körülöttek élőkkel is.

Az Újszövetségben, amin átsüt Isten szeretete, Jézus már elutasította, hogy célja eléréséhez földi hatalmi eszközöket vegyen igénybe. (Jn 18,36)

Az eddigi háborúkból, fájdalom, nem tanultunk semmit. Evangéliumi, keresztyéni kötelességünket nem teljesítettük, nem kerültük közelebb a názáreti Jézushoz, a béke apostolához. Pedig: „*Közel az Úr mindenkihez, aki hozzá kiált, mindenkihez, aki tiszta szívből hívja.*” (Zsoltárok 145,18)

Csak egyetlen küzdelem maradhatna meg számunkra, ez pedig a missziói harc.

A háborúval kapcsolatban bízunk kell Ézsaiás jóvendülésében: „*Mert minden dübörögve menetelő csizma és véráztatta köpönyeg elég, és tűz martaléka lesz.*” (Ézs. 9,4)

Tudjuk-e magunkat és a bennünket körülvevő világot Isten szemével látni?

Ez nem adatik meg senkinek. Önmagunk látásában, hitében sohasem bízhatunk. Hibába esünk, ha Istenre vetítjük az igazságosságról, a jóságról alkotott elképzeléseinket. Ugyan, mit tudunk mi? Erkölcsi normáknak engedelmeskedve vívódunk, döntéseket és áldozatokat hozunk magunk és mások érdekében, azonban a történelem urai nem mi vagyunk, hiába is próbáljuk jelenőségünket túlértékelni. „*Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az Úr*” (Ézs. 55,8).

Istentől semmit nem kérhetünk számon. Csak Istennel szembeni türelemmel, reménnyel, feltétel nélküli bizalommal imádkozhatunk (Filippi 4,6-7), könyöröghetünk a változatlan, a kifürkészhetetlen, az általunk nem kiszámítható Isten irgalmáért és kegyelméért, mert rá vagyunk utalva teljes mértékben.

A már korábban – akár nehéz időszakunkban – átélt, meg tapasztalt isteni segítségkeken, jótéteményeken túl, hogy imádságunk meghallgattatik-e? Ebben csak reménykedhetünk.

Kérdezhetjük-e tehát, hogy hol van Isten a háború idején? Miért nem segít?

Kérdezhetjük, de be kell látnunk, hogy ismereteink korlátozottak. Értelmünkkel nem foghatjuk fel, hogy a rejtőzködő Isten miért enged meg dolgokat, akár háborút is.

Életünk Isten áldó hatalmában van elrejtve.

„*Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az ÚR –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam.*” (Jeremiás 29,11-13)

Rumy Imre

* „Isten halott! Isten halott is marad! S mi öltük meg őt!”
Azaz: lezárult egy világtörténelmi korszak, az ember nem ismer el semmilyen magasabb értéket a földi létezésnél.
(Friedrich Nietzsche)

** Tomáš Halík, cseh r. katolikus pap, teológus, filozófus

*** Heidelbergi disputáció: 14. tétel

**** Madách: Az ember tragédiája (Első szín)

Felhasznált irodalom:

Nagy Lajos - Isten és a háború

Fabiny Tibor - A rejtőzködő és a kinyilatkoztató Isten

G. O. Forde - Ki a kereszt teológusa?

Keresztény teoretikusok, államférfiak és katonák háborúelméletei (NKE)

ÉS ÁLDALAK, HOGY A BIMBÓ ELFAGYOTT

Láttam a bimbót és hittem a virágban.
Láttam a szikrát és hittem a lángban.

Hasadt a bimbó, kinyílt a virág.
Éledt a szikra, felcsapott a láng.

És velük nyílt és lángolt hitem,
Ó, a hegyet tengerbe merítem!

Nincsenek korlátok és messzeségek!
Égnek a lángok! Hiszek! Én is égek!

De most a bimbó... korán elfagyott,
Kihuny a szikra... sötétben hagyott.

És hitem is... elfagyott vele
és kialudt és elhagyott vele?

Vagy bimbó nélkül higgyek a virágban?
És szikra nélkül is higgyek a lángban?

Járni tanuljak zúgó tengeren?...
Nem látok mást... csak Téged, Mesterem...

Csak Téged, az egyetlen, a nagyot!
...És áldalak, hogy a bimbó elfagyott

Túrmezei Erzsébet

Nem nagyobb a szolgálata az uránál

Mit jelent Krisztus követése a hétköznapi életünkben? Jézus kemény szavakkal teszi helyre bennünk elképzeléseinket: az Ő követése egészen mást jelent, mint amit mi hinnénk.

„Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket. Ha a világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem a világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ. Emlékezzetek arra az ígére, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolgálata az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én ígémet megtartották, a titeket is meg fogják tartani.” (Jn 15,18-20)

Sokszor gondolkoztam már rajta, hogy mi a különbség az őseim Istenképe és az enyém között. Hogyan tudta a dédapám száját a háború borzalmi, az életüket megkeserítő, igazságtalan kommunista rezsim alatt olyan mondat elhagyni, hogy: „Isten olyan örömet ad, hogy alig bírom elhordozni!”

Mégis miért érzem gyengébbnek a hitemet az övékénel? Mi az, ami hiányzik? Isten állandóan önvizsgálatra készít és a fenti ige elég pontosan rávilágít pár dologra, amelyeket helyre kell raknom magamban; és remélem, másoknak is segít.

„Nem nagyobb a szolgálata az uránál.”

Úgy gondolom, ez az a mondat, amelyeket a modern embernek nehezebb megemésztene, mint az őseinknek volt. A világ csalóka lett: elhittük, hogy tudunk uralkodni a természet elemei és az életünk eseményei felett: automatizált háztartás, hipermodern mezőgazdasági gépek, minden akaratunk szerint működik.

Urak lettünk, és nem akarjuk átadni az irányítást senkinek.

Megszoktuk, hogy az élet kiszámítható és úgy alakul, ahogyan azt mi szeretnénk. Azonban ez csak illúzió, a koronavírus ebből adott is nekünk egy kis kóstolót.

Sokszor én is bedőlök annak a hibás elképzelésnek, hogy minden rólam szól. Építgetem magamat, a kis életemet, a házasságomat, és mintha ezzel ki is merült volna a felelős-

ségeimnek a sora. Mintha Isten is csak azért lenne, hogy az én életemet megkönnyítse, a buktatókat elegyengesse. Bőjte Csaba nagyon jól fogalmazott egy interjújában, amelyben kifejtette, hogy a mi feladatunk Isten országának az építése. Ne higgyük magunkat fontosabbnak vagy nagyobb-nak Jézusnál! Minden egyes nap Őt kéne követnünk, Róla kéne példát vennünk.

Jézus nem magáért élt, hanem másokért szenvedett kínhaltat.

Hatalmas erőt hordoz magában a fenti ígének a következő sora is: „Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én ígémet megtartották, a titeket is meg fogják tartani.” Mindamellelt, hogy keresztényként nem kerülhetjük el az üldöztetést (akár verbálisan, akár fizikailag), Isten azt ígéri, hogy az ígehirdetésünk nem lesz hiábavaló. Ahogyan az Ő ígét, úgy a mieinket is meg fogják tartani az emberek. Micsoda ígéret! Micsoda megtiszteltetés! Isten követői lehetünk ezen a Földön! Felfogjuk egyáltalán?

A sátán biztosan felfogta, hiszen minden erővel el akar bizonytalanítani vagy hallgattatni minket, akárhányszor csak tanúságot akarnánk tenni, vagy bátran kilépni az emberek elé a hitünkkel. Ő tudja, mi forog kockán, ő tudja, hogy Isten embereinek hatalma van, hiszen a Szentlélek működik rajtuk keresztül. Se nagyobbak, se kisebbek ne akarjunk lenni ennél!

Úgy gondolom, ma leginkább alázatra van szükségünk Isten előtt. Elfogadni az Ő hatalmát, elfogadni a döntéseit, elfogadni, hogy teremtmények vagyunk, azonban egy türelmes, szerető Isten alkotott minket, aki mindent megtesz azért, hogy egyszer újra Vele lehessünk! Ha ezt tudjuk, akkor bele tudunk nyugodni abba, hogy nem vagyunk nagyobbak a mi drága Urunknál, és egyre jobban, egyre többet Rá tudunk majd bízni az életünkben.

Harmati Dóra

Forrás: <https://777blog.hu/2021/08/24/nem-nagyobb-a-szolga-az-uranal/>

Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük. Ön a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóságot, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagok, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják.

A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk. E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!

Pünkösöd jelentősége és a kapcsolódó magyar népszokások

Pünkösöd, a húsvét utáni 7. vasárnapon és az azt követő hétfőn tartott egyik legnagyobb keresztény ünnep, melyen a kereszténység a **Szentlélek kiáradását és egyben az egyház születését** is ünnepli.

Eredetire nézve régi zsidó ünnep, amely a sinai szövetség ünnepe volt Jézus korában. A törvényadás (tóra) emléknapija és az új kenyér ünnepe volt. **A Szentlélek az Atya és a Fiú kölcsönös szeretetének megjelenése, végpontja.** Szentlélek (Spiritus Sanctus), amit általában galamb képében jelképeznek.

Ezen a napon áradt ki a Szentlélek az apostolokra és teltek meg valamennyien a Szentlélekkel. Ennek az eseménynek, jelenségnek a leírását a Szentírásban az Apostolok cselekedetei 2.1- 2.4 részében az alábbiak szerint olvashatjuk.:

A Szentlélek eljövetele:

„Mikor elérkezett pünkösöd napja, mindannyian együtt voltak ugyanazon a helyen. Hirtelen, mintha csak heves szélvész közeledett volna, zaj támadt az égből és egészen betöltötte a házat, ahol összegyűltek. Majd pedig szétoszló, tüzes nyelvek lobbantak föl előttük és leereszkedtek mindegyikükre. Valamennyien elteltek Szentlélekkel és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy amint a Szentlélek szólásra indította őket.”

Az ünnep alkalmával mindenféle nemzetből tartózkodtak istenfélő zsidók és zarándokok Jeruzsálemben, akik meglepődtek és álmélkodva vették tudomásul, hogy mindenki a tulajdonnyelvén hallotta beszélni az apostolokat. Többen, a jelenlévők közül így vélekedtek.:

„Teleítették magukat édes borral!”

Ekkor Péter apostol a többiekől körülvéve előlépett és beszédet intézett a néphez. Beszédében rávilágított az esemény természetfölötti, isteni kinyilatkoztatásra, amely bizonyítja a nép előtt Jézus hatalmát és isteni küldetését. Ezt követően került sor a Szentlélektől ihletett imádságra és igehirdetésre. Ez volt az első keresztény pünkösöd, ahol az apostolok nevében Péter beszélt, majd a későbbi évek során ez gyakorlattá is vált.

Napjainkban, mint azt a bevezetőben leírtam a keresztény világ pünkösdkor a Szentlélek kiáradását és az egyház megszületését ünnepli.

Pünkösödhöz kapcsolódó magyar népszokások

A magyar kultúrában több szokás is kötődik pünkösödhöz. Több elemük a kereszténység előtti időkre nyúlik vissza. Visszavezethető a római Flóra Istennő köszöntésére, aki a növényvilág és a virágok – tágabb értelemben a termékenység – Istennője. A teljesség igénye nélkül az ismertebb népszokások az alábbiak:

Májusfa

A természet megújulásának szimbóluma, legtöbb esetben az udvarlási szándék kimutatása, egyben szerelmi ajándék is.

Pünkösdi királyság

A középkor óta ismert szokás, ahol ügyességi versenyen kiválasztott legény 1hét-1év időtartamig viselheti a címet, melyhez minden rendezvényre való meghívás és ingyenes kocsmazás is tartozott.

Tavaszköszöntés

Az ablakokba, valamint a kerítés lécei közé virágot, zöld ágakat raktak villámcsapás elkerülése céljából.

Pünkösdi királynéság

Eredetileg négy, később több lány körbe vitt a faluban egy ötödiket. Ő a legszebb. Cél az adománygyűjtés volt.

Pünkösödölés

Pünkösdi király és királyné együtt jelenik meg kísérettel. Végig járják a falut. Célja az adománygyűjtés.

Törökbasázás

Nyugat Magyarország egyes vidékein volt jellemző. Egy kis fiút szalmával kitömött nadrágba öltöztettek, majd pálcával ütöttek. Pénz és tojást kaptak a résztvevők.

Csíkсомlyói búcsú

Az egyik legfontosabb magyar Mária-kegyhely Csíkсомlyón van. A búcsú a 15. század óta jegyzett esemény. Pünkösdi zarándoklat helyszíne. Több mint 10 éve tagja az Európa Mária Hálóinak. Hungarikummá lett nyilvánítva 2018-ban.

Erős vár a mi Istenünk!

Némedi Zoltán

A SZENTLÉLEK EKÉI

Hogy angyalkézből bezárult az Éden
átok morajlik, forr a föld szívében,
s a kéreg tövist, bojtortjánt terem.

Az ember itt vergődött rögre esve,
tövis szurkálta lábait sebesre,
s kiszúrta lelke álmodó szemét.

S míg könnye hull a föld ugarszívére
a Szentlélek már néhány ezer éve
jár, jár a bojtortjános föld felett.

Szánt vihar-vemhes titkos paripákon,
ölében mag van, édes álom-mákony,
s amerre megy, a vak szem mennybe lát...

Így jár a földön néhányezer éve,
megtüzesült emberszív az ekéje,
s évszázados barázda jár nyomán.

Akkor van igazi ünnep, piros pünkösöd,
mikor egy vaksi, rögre görnyedt bűnöst,
szántó, izzó ekéje megérint.

Az volt a pünkösöd, mikor az a hitvány
gyáván bujdosó tizenegy tanítvány
a Szentlélek tüzes ekéje lett.

Az volt a szántás! Végtelenbe vágta
barázdát minden táján e világnak,
és Föld és ember újról álmodik.

Mécs László

A gyülekezeti ház felújításáról

Testvéreink előtt már ismeretes, hogy 2022. február 10-én tűz ütött ki gyülekezeti házunk konyhájában, melyet a használaton kívüli mikrohullámú sütő meghibásodása okozott.

Az azóta történt intézkedésekről, döntésekről, elvégzett és még előttünk álló feladatokról szeretnénk röviden beszámolni.

Még az eset napján felvettük a kapcsolatot a biztosítóval.

A kárszakértő szakember a következő hét elején felmérte a károkat.

Kiss László Felügyelő Úr, a Műszaki Bizottság tagjai és több gyülekezeti tag segítségével a károk felszámolására több árajánlatot kértünk be a festési, asztalos és elektromos munkák elvégzésére.

Eközben gyülekezeti tagok segítségével megkezdődött a falak koromtalanítása, a konyha fogyóeszközeiben keletkezett károk felmérése, a gyülekezeti termék használhatóvá tétele.

Hosszas tárgyalás után a biztosító végül 2.9 millió forintban állapította meg a károk nettó értékét. Egyházközségünk ezt az összeget egyösszegű kártérítésként fogadta el. Köszönjük a Fejér-Komáromi Evangélikus Egyházmegye 300.000 Ft-os gyors segélyét és gyülekezeti tagjaink 745.000 Ft-os adományát.

Ezután kezdődhetett meg a helyreállítás, melyben elsősorban gyülekezetünk tagjainak munkájára számítottunk (segítséget kapunk a gyülekezeti házban működő kis közösségektől is).

Az eddig elvégzett feladatok: a kis tanácsterem, az előtér és a nagy gyülekezeti terem festése, falfelületeinek megtisztítása, díszlécek festése, festés utáni teljes takarítás. A konyhában tönkrement fogyóeszközök egy részének beszerzése.

Ezúton is kifejezzük köszönetünket az eddigi munkákban való minden résztvevőnek, fantasztikus munkát végeztek!

Külön szeretnénk megköszönni Kuti László és Erős Gábor festő szakemberek szolgálatát, akik az eddig elvégzett festési munkákat szabadidejükben, egyházközségünknek felajánlott adományként vállalták. Hála és köszönet az elektromos hálózat szakszerű gyors javításáért, adományáért Takács László testvérünknek, aki folyamatos segítséget nyújt a helyreállítási munkáknál.

A még előttünk álló feladatok: Jelenleg a konyha falfelületének, csempék közötti fugájának koromtalanítása folyik. Ezután következik a sérült csempék pótlása, a fal festése.

A konyhabútort és az asztalos munkákat Budahegyi Ferenc korábbi gondnokunk készíti el. A lépcsőház, földszinti mosdók és irodák festése lesz a munkálatok utolsó szakaszának feladata.

Szeretettel várjuk azon Testvérek jelentkezését, akik ezen munkák valamelyikében részt tudnak vállalni. Az aktuális feladatokról információt a szokásos hirdeteinkből ismerhetik meg.

Molnár László, Szabó- Lukóczy Ágnes

35 éves gyülekezetünk énekkara

„Én pedig hatalmadról énekelek, minden reggel kegyelmedet magasztalom: mert várom vagy és menedékem, nyomorúságom napján. Én erősségem, neked énekelek! Mert Isten az én várom. Ó az én kegyelmes Istenem!” (Zsoltárok 59:17,18)

1986-ban – Bencze András lelkészünk bátorítására – Bányai Zsuzsanna kántor vezetésével alakult meg gyülekezetünk kórusa.

Elsősorban az egyházi ünnepeken énekeltek és megtanulták, majd megtanították a gyülekezetnek énekeskönyvünk új énekeit. Néhány év múlva Bányai Zsuzsa átadta a kórus vezetését húgának, Csekéné Bányai Erzsébetnek, aki azóta is fáradhatatlanul, lelkesen, nagy odaadással, szeretettel és szakértelemmel vezeti énekarunkat.

Ezután egyre több kórustalálkozón vett részt a kórus, ahol Weltrel Díjat is kapott. Az Ökumenikus Kórus – amelynek része gyülekezeti énekarunk is – 1996-tól szolgál együtt az ökumenikus imahét alkalmain. Ezt az összefogást közös lemezek, koncertek is bizonyítják. Az Ökumenikus Kórus 2018 óta közösen vesz részt az évenként megrendezett Bach Mindenkinék és Ars Sacra fesztiválokon.

2014-ben énekarunknak felejthetetlen élményben volt része, amikor ott lehettünk a lengyelországi Wroclawban megrendezett Közép- és Kelet-európai Keresztény Találkozón. Kórusunk évente legalább 25 alkalommal énekel, általában csak egy művet, de kiemelkedő alkalmakkor 10-15 művet is. Létszámunktól függően 3 és 4 szolamú, reneszánsztól napjainkig született kórusműveket énekelünk. A kórus tevékenységét nagy biztonsággal segíti Bányai Irén (Irénke), aki állandó orgona- és zongorakísérőnk, énekarunk tagja. Alkalmanként a beénekeletésben, vezényletben és kísérsben Böjtösné Füke Veronika is részt vesz. Időnként hangszeren játszanı tudó fiatalok kíséretével is énekelünk. Kórusunk megalakulásának 25. évfordulójára saját hanglemezünk is készült, az egyházi év alkalmainak énekeiből.

2022. május 15-re pedig kórusunk 35. évfordulója alkalmából templomunkban hálaadó zenés áhítattal készültünk.

A meghívott vendégkórus – a Gárdonyi Református Egyházközség „Éneklők” Kamarakórusa Mohai Judit vezetésével és Vörös Villó kíséretével – önállóan és a mi kórusunkkal együtt is énekelt. Igét hirdetett Bencze András lelkészünk. Hálásan köszönjük, hogy kis létszámú kórusunkat és főleg a férfi szolamot is erősítette. Emlékezetes és lélekemelő ünnepet élhettünk át együtt ezen a vasárnap délutánon. Zengett a hálának, áldás, dicséret, köszönet, minden kórusmüben. Kórusunkat orgonán kísérte Bányai Irén. Furulyán közreműködött: Kolosné Végvári Dorottya és Szalai Regina. Szólót énekelt: Feketéné Bregócs Zsuzsanna. Befejezésül 3 kórusművet együtt énekelt a két kórus, így vallva meg keresztyén hitét. Az utolsó mű eléneklésébe a gyülekezetet is bevontuk, lelkesítve a hallgatóságot. Az énekkar bemutatásakor 1-1 szál fehér rózsával emlékeztünk az „előrement” kórustagjainkra, köztük Bányai Zsuzsára, volt karnagyunkra, akik lélekben velünk voltak és velünk is maradnak.

Isten áldását és jelenlétét éreztük ezen a szép ünnepen.

Az énekkari próbáink a napi igével kezdődnek, a végén a köszönet és imádság is lelki békességet ad mindnyájunknak. Ezt viszusuk magunkkal! Hálásan köszönünk mindent, Erzsike! Jó egészséget kívánunk Neked és Mindnyájunknak!

„Az ének gyógyír a léleknek. A közös éneklés egy magasabb tudatállapotba emeli az előadót és a hallgatót is. Isten hangja szólal meg bennünk és körülöttünk egyszerre!”

A hálaadó zenés áhítat, honlapunkon az „Aktuális” menüpont alatt tekinthető meg.

Pethő Árpádné Mariann kórustag

Országos Evangélikus Kórustalálkozó Győr, 2022. május 21-22.

Kórusunk 2022 tavaszán bővelkedett a programokban; közösen szerepeltünk a székesfehérvári ökumenikus kórossal a „Bach mindenkinek” fesztiválon, majd énekkarunk 35. éves évfordulóján a gárdonyi kórossal énekeltünk, és ezután az országos evangélikus kórustalálkozóra készültünk töretlen lelkesedéssel. Nagy elismerés ez számunkra, mert az országos kórustalálkozón csak meghívott énekkarok szerepelhetnek, a jelentkezés nem elég. Amióta én kórustag vagyok (kb. 6 éve), ilyen megtiszteltetésben még nem volt részünk, eddig csak egyházmegyei kórustalálkozókra vettünk részt. Ezért felfokozott izgalommal vártuk az alkalmat, hogy országosan is bemutatassuk a székesfehérvári evangélikus kórust, és megélhessük azt a különösen felemelő lehetőséget, hogy a százhusz tagú összevont kórossal énekelhessünk. A közös próbákat követően ugyanis a vasárnapi istentiszteleten ez az összevont kórus szolgált. A programok lebonyolítása a győri testvérek szívvel-lélekkel való munkáját dicséri, kezdve az előzetes egyeztetésekkel, az e-mailben küldött-, és ott színvonalas formában kézhez kapott tájékoztató anyagokon át a szállás, az étkezések megszervezéséig, és az egész ottlétünket végig kísérő baráti hangulat megteremtéséig. A kiadott programfüzet idézi Augustinus hippói püspököt és egyházatyát: „Aki énekel, az kétszeresen imádkozik”. Ez a gondolat arra világít rá, hogy milyen nagy ajándéka Istennek az éneklés. Általa mélyebb és intenzívebb kapcsolat jöhet létre az ember és az Isten között. Hálások vagyunk az énekhangunkért, és azért, hogy ezzel másoknak is adhatunk valami felemelőt, ami Istenhez visz közelebb mindannyiunkat.

A kórustalálkozó helyszíne a Győri Evangélikus Egyházközség központja, az Insula Lutherana (lutheránus-sziget). A többfunkciós épületegyüttes az egyház missziói szerepének megfelelően a bölcsőtől a sírig végig tudja követni és gondozni az emberi életet. Található benne óvoda, iskola, kollégium, könyvtár, levéltár és idősotthon. Az épületegyüttes közepén áll a gyülekezet hitéleti központja, az Öregtemplom, ahol a kórusok bemutatták tudásukat.

A kórustagjaink autókkal utaztak a helyszínre, éjszakára kollégiumi szállást kaptunk és mindenhol szívélyes vendéglátásban részesültünk. Hálások vagyunk, hogy az összes költségünket tudta fedezni gyülekezetünk énekkari megtakarítása, és az erre megnyert pályázatok. A szombat délelőtti próbákon megismerkedtünk a fellépő kórusokkal, amelyeken belül persze voltak ismerős arcok. Az összevont énekkar Bence Gábor (lelkészünk testvére) vezetésével készült a közös művek előadására. Nagy élmény volt Gáborral együtt dolgozni!

A résztvevő kórusok: 1. Csákvári Evangélikus Egyházközség Harmónia Floriana kórusa, 2. Komáromi evangélikus énekkar, 3. Magdala kórus, Maglód, 4. NaP - kórus (Nagytarcsa – Pécel), 5. Pécsi evangélikus kórus, 6. Székesfehérvári evangélikus kórus

Az ebéd és a szusszanásnyi pihenő után kezdődtek a kórusok önálló 10-15 perces műsorai, egymás-, és az Öregtemplomban megjelent érdeklődők öröme. Nagy boldogság volt látni és hallani a többiek programját, a sok ismerős dallamot és a számomra még újakat is. Voltak profi énekkarok, a nagy létszám sokat adott a látványhoz, de persze a tiszta éneklés az elsőszámú követelmény. És ez minden kisebb kórusnál maradéktalanul megvolt. A mi énekkarunk a komáromiak után, a második volt az előadók között.

Kórusunk műsora a következő volt: Szokolay Sándor: Dicsérdj Istened, ó, én lelkem (Karénekeskönyv I/6.), **Arányi-Aschner György:** Istennek szent Fia (a szerzőnek a kórus számára komponált feldolgozása), **Giambattista Martini:** Jézus az Olajfák hegyén (Karénekeskönyv III/103.), **Ádám Jenő:** Krisztus feltámadt!,

Bence Gábor - Cseh testvérek: Mind jöjjetek, örvendjete!, **Draskóczy László:** Jövel, Szentlélek Isten, **Johannes Schmidlin:** Jöjj, áldjad az Istent (Karénekeskönyv I/11.), **Bárdos Lajos:** Mily igen jó az Úristent dicsérni (Karénekeskönyv III/29.) Közreműködött: Bányai Irén – zongora, Vezényelt: Csekéné Bányai Erzsébet

A kórusok színvonalas műsort adtak. Kicsit irigykedve hallgattuk a nagy létszámú pécsi, csákvári és maglói csapatok magával ragadó darabjait. A kölcsönös taps és méltatás után a szervezők a kórusvezetőknek 1-1 csokorral mondtak köszönetet munkájukért. A szombati programot az esti áhítat zárta, ahol Csorba János, győri lelkész az éneklés szent adományáról beszélt. Kiemelte, hogy a technikai és hangzás szerinti pontosságon túl – ami még nem ad teljes élményt – az előadó hozzáteszi azt a lelki pluszt, ami képes megragadni a hallgatót, és felemelni valami magasztos állapotba, ami közelebb viheti – előadót és befogadót is – az isteni, érzékszervekkel fel nem fogható világhoz. Babits Mihálytól is idézett a lelkész az éneklés szépsége és annak földöntúli ereje kapcsán: „Mindenik embernek a lelkében dal van, és a saját lelkét hallja minden dalban. És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépen.” A vacsorát követően a Luther épületegyüttes udvarán kedélyes beszélgetés, borozgatás és közös nótázás zárta a szombati napot.

Vasárnap reggel Bence Gábor vezetésével folytatódott az előző napon megkezdett készülődés az istentiszteletre; a vidám beéneklést követően elpróbáltuk a darabokat, javítottuk a javítanivalókat.

A 10 órakor kezdődő istentiszteleten a kórus az emeleti karzaton kapott helyet, az Öregtemplom nagyjából félig telt meg hívekkel. Igét hirdetett Szemerei János, a Nyugat (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke. A püspök az Zsoltárok 96-102 „Énekeljete az Úrnak új éneket” idézete kapcsán beszélt az éneklésről, mint Isten különleges ajándékáról, ami formálja az embereket, és ami lelki közösséget és mélyebb összhangot teremt köztük, ugyanakkor általa az Úrhoz is közelebb kerülünk. Augustinus egyházatyja „Aki énekel, az kétszeresen imádkozik” mondását értelmezve elmondta, hogy az ének és az ima minden vallásban jelen van, a lélekre hatnak, kiszabadítják azt kis időre a test korlátai közül. Kicsiben olyan csoda ez, mint amikor Jézus a feltámadásával legyőzte a test halálát. Dicsérjük az Urat és legyünk hálások az ima és az ének ajándékáért!

Az egyesített kórusának dalai a vasárnapi istentiszteleten:

Emil Heer: Alkotónk és formálónk az Úr, **Tillai Aurél:** Nem vagyok méltó, **Clemens non Papa:** Sanctus
Orgonán kísért: Váray Tamás, Vezényelt: Bence Gábor

Az ebédet követően fakultatív jelleggel városnézés zárta a programok sorát.

Nagyon nagy élmény volt számomra a kórustalálkozó, remélem legközelebb egy nagyobb létszámú énekkaral tudunk részt venni a székesfehérvári gyülekezetet képviselve. Köszönöm a lehetőséget kórusvezetőknek, Erzsikének, énekkaros társaimnak, és az égi erőnek, hogy segítettek minket a helytállásban. Hála az Úrnak mindenért!

Résztvevő kórustagjaink: Csekéné Bányai Erzsébet (karnagy), **Szoprán:** Bányai Irén, Cibik Márta, Feketéné Bergócs Zsuzsanna, Koroknai Sándorné Emi, **Alt:** Koczur Klára, Kolarovszkiné Fekete Renáta, Kontó Gizella, Tarné Lukács Gabriella, **Tenor:** Hódi Márton, **Basszus:** Pirka Lajos

Kontó Gizella

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<https://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

bencze.andras@lutheran.hu

Czető Anita Kata beosztott lelkész

E-mail:

kata.molnar14@gmail.com

Facebook oldal:

[https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg)

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1 %-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközösségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

RENDSZERES ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Székesfehérvár

Vasárnap 10, 30 h **Istentisztelet**

Párhuzamosan gyermek istentisztelet: Az Istentiszteletre érkező családok közösen ünneplik a vasárnapot, a gyermekek az igehirdetés alatt számukra érthető és élvezhető módon hallgatják és tapasztalják az igét a gyülekezeti házban, majd visszatérve a templomba, szüleikkel együtt zárják az istentiszteletet.

Havonta egy alkalommal **vasárnaponként Családi Istentisztelet** a gyülekezeti házban.

Rövidített liturgiával, a gyermekek számára is érthető módon, ifjúsági zenével, a hittanos gyermekek és családjaik szolgálatával ünnepeljük a vasárnapot. A legkisebbeknek játszószarokat alakítunk ki.

Hétközi kiscsoportos alkalmainkat június közepéig tartjuk meg, majd szeptembertől indulnak újra.

Június 23. csütörtöktől **hetente 18 órai** kezdettel **Nyár esti áhítat**

Téma: Úrvacsora

Fehérvárcsurgó

Vasárnap 9, 00 h **Istentisztelet**

A hónap 3. vasárnapján az istentiszteletet 17 h órakor tartjuk: Reménység, Öröm, Nevetés Órája

Gárdony – Református Gyülekezeti Ház (Bóné Kálmán utca 8.)

Vasárnap 9, 00 h (két hetente) **Istentisztelet**

TERVEZETT PROGRAMJAINK

Székesfehérvár

Június 5. Pünkösdi vasárnap 10, 30 h Istentisztelet a templomban

Június 6. Pünkösdi hétfő 10, 30 h Istentisztelet a templomban

Június 11. szombat Közösségi nap (helyszín: Velencei Baptista Imaház)

Június 19. vasárnap 10, 30 h Tanévzáró istentisztelet a templomban

Július 3-8. Nagyvelegi hittan tábor

Július 4-8. Napközis hittan tábor

Július 24-30. Nagyvelegi ifjúsági tábor (14 éves kortól)

Fehérvárcsurgó

Június 5. Pünkösdi vasárnap 9 h Istentisztelet

Gárdony

Május 29. 16 h Piknikkel egybekötött áhítat az Agárdi parkerdőben

Június 5. Pünkösdi vasárnap 9 h Istentisztelet

Június 11. szombat Közösségi nap (helyszín: Velencei Baptista Imaház)